

Folketingets Erhvervsudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

04. maj 2020

Besvarelse af spørgsmål 2 ad L 181 stillet af udvalget den 30. april 2020.

ERHVERVS MINISTERIET

Spørgsmål:

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 29. april 2020 fra Rejsearrangører i Danmark og Danmarks Rejsebureau Forening om Rejsegarantifonden, jf. L 181 – bilag 2?

Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Rejsearrangører i Danmark (RID) og Danmarks Rejsebureau Forening (DRF) er ved fælles henvendelse den 29. april 2020 kommet med bemærkninger til den foreslåede ændring af tilbagebetalingsmodellen i forbindelse med udvidelsen af dækningsområdet for Rejsegarantifonden i ekstraordinære situationer.

RID og DRF peger generelt på, at den eksisterende kollektive betaling af det formueopbyggende bidrag indebærer, at nogle rejseudbydere skal tilbagebetale mere, end de har modtaget, hvilket de ikke mener, er rimeligt.

Derudover foreslår RID og DRF forskellige alternativer til den foreslåede tilbagebetalingsmodel, som følger af L 181.

For det *første* foreslår RID og DRF, at 2/3 af den individuelle hæftelse udstrækkes til at gælde for hele perioden fra den 13. marts til den 10 maj 2020, så tilbagebetalingsmodellen også gælder bagudrettet ift. den gældende ordning. Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål 12 ad L 181.

Som det *andet* og *tredje*, så foreslår RID og DRF som alternativ til punkt et, at den nye tilbagebetalingsmodel bliver 100 pct. individuel og som et tredje alternativ foreslår RID og DRF, at den individuelle tilbagebetaling udgør 4/5 og den kollektive tilbagebetaling udgør 1/5.

På baggrund af kritikken af den kollektive ordning og for at sikre, at det forsat er attraktivt at være rejseudbyder i Danmark, ser regeringen også gerne, at ordningen ikke fremover alene skal bæres kollektivt. På den baggrund ønsker regeringen at justere ordningen, således at tilbagebetalingsmodellen fremover i højere grad afspejler den enkelte udbyders træk på

statsgarantien. Det foreslås derfor, at der indføres en tilbagebetalingsmodel, der både består af en kollektiv og af en individuel del.

Rejseudbydere, der har gennemført mange rejser i de perioder, der dækkes, bliver ramt uforholdsmæssigt hårdt. Af den grund foreslås det, at det fortsat vil være en vis del af tilbagebetalingen, der skal ske kollektivt, da det er vurderingen, at det vil være en uforholdsmæssig stor byrde at pålægge hele tilbagebetalingen på de rejseudbydere, som har anvendt refusionsordningen. Endvidere ville Rejsegarantifonden skulle dække de pågældende pakkerrejser i tilfælde af, at rejseudbyderne i stedet går konkurs. Disse omkostninger dækkes som følge af konstruktionen i Rejsegarantifonden under alle omstændigheder kollektivt af branchen, hvis de stillede garantier ikke er tilstrækkelige.

For det *fjerde* nævner RID og DRF, at også afbrudte rejser bør dækkes. Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål 8 ad L 181.

For det *femte* peger RID og DRF på, at tilbagebetalingsperioden på 6 år for den første betalingsperiode forlænges til mindst 12 år, og at den derudover ikke gøres lineær, men tilrettelægges så tilbagebetalingen er mindst i 2021 og efterfølgende stiger. Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål 9 ad L 181.

For de *sjette* nævner RID og DRF, at det bør være muligt at anvende vouchers som godkendt tilbagebetaling i forhold til afbestilte/aflyste rejser. Jeg henviser til min besvarelse af spørgsmål 18 ad L 181.

For det *syvende* peger RID og DRF på, at det bør fremgå af bemærkningerne til loven, hvad Rejsegarantifondens bestyrelses mandat til at fastsætte det formueopbyggende bidrag efter loven består i. Det følger af loven, at Rejsegarantifondens bestyrelse skal påse, at fastsættelse af den formueopbyggende bidragssats for den kollektive del har den rette balance mellem tilbagebetalingsperiode for et eventuelt statsligt lån og rejseudbydernes og formidlerne for udenlandske rejsearrangørers finansielle stilling i forhold til muligheden for at sikre en effektiv rejsebranche i Danmark. Det giver bestyrelsen et vist råderum, som jeg mener, ikke bør præciseres yderligere i loven.

Med venlig hilsen

Simon Kollerup